

VOIESCĂ
ȘI VEI PUTĂ.

ROMÂNULU.

LUMINEZĂ-TE
ȘI VEI FI.

Va eși în toate zilele afară de Luni și a doua zi după Serbătorii.

A marca pentru București pe an . . . 128 lei
Șase luni . . . 64
Treți luni . . . 32
Pe lună . . . 11
Un exemplar . . . 24 par
Inscripțiile linia de 30 litere . . . 1 leu
Inscripții și reclame linia . . . 3 lei

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICOLELE TRAMISE ȘI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Directorul diariului: C. A. Rosetti. — Gerante răspunzătorii: Anghel Ionescu.

Pentru abonare și reclamați se voru adresa la Administratorul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

Abonarea pentru districtu pe an . . . 152 lei
Șase luni . . . 76
Treți luni . . . 38
Abonamentele începă la 1 și 16 ale fiecărui lune
Ele se facă în districte la corespondențiu diariului și prin poste.
La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancienne comédie, 5; pe trimestru 20 franci.
In Austria la direcțiile postale și la agințele de abonare, pe trimestru 10 florin argintiu valută austriacă.

Marți, la 11 Iunio se va înfașia la tribunalele Polițienescă, un proces intentat la 12 neguțiatori, supt acuzare că au ținut deschisă prăvălia în zi de serbătorii. D. C. A. Rosetti va apara pe neguțiatori.

Cărcinovu, 1863 Iunio 2.

Domnule Redactore!

Pentru că am refuzat d'a plăti contribuții nevotate de adunarea națională, me găsecă urmărit; ca romănu dar protesteză contra acestei ilegalități.

Primiți, domnule redactoru, salutările mele.

Dimitrie Niculescu.

REVISTA POLITICA

BUCUREȘTI, 20 Ciresiaru.

Astăzi când ducem la mormintul său p'acelu-a care, după Tudor, fu cel d'antii ce rădică în România stindariul libertății și alu naționalității în fața colosului de la Nordu, înaintea căruia atunci Europa întregă se tinea; p'acelu-a care sacrifică libertatea sea, numele sea, averea sea, spre a reda patriei sea unu nume, și libertate; astăzi când toți Romăni cu anima înfrântă trebuie se-și închine fruntea înaintea astui mormintu ilustru; fiă-ne permisă a ne rădica mai prosus de miseriele zilei și a arunca o ochire în filosofia istoriei poporelor care este sôrtea națiunilor, ce devin ele când se prostituiesc înaintea străinului și tiranului, și ce devin când luptă, când fiind peptu acelor ce voiesc a călca peste libertățile și drepturile iei.

Italia, Francia, Englitera, și multe alte popore ne dau elemente pentru acestu studiu. Cere națiune fu mai mare, mai glorioasă, mai vitěză de câtu

națiunea latină? În timpu de sece ea domină lumea, prin civilizațiunea, prin virtutea sea; în timpu de sece lumea întregă era oă singură republică, republica romană. Veni însă oă zi când libertățile publice fură sfărâmate în intru, când legile nu mai fură respectate, când domnia poporului se schimbă în domnia unui singuru omu. Dictatura perpetuă, supt nume de imperiu, fu proclamată. Națiunea tăcu. Din ziua acea a ea fu condamnată. Oă națiune care suferă tirania din intru, fără a se revolta, care suferă violarea legilor și constituțiunii sea, fără a resturna în pulbere pe violatori, ve suferi în curind, fără a da nici un semn de viață, tiranul din afară, invasiunea, care pe unde trece arde și usucă ori ce simțiminte, ori ce noțiune de consciință națională, precum focul arde și usucă, totu ce întâlnește în cale; și precum pe unde trece dinsul multu timp șerba numai crește, asemene pe unde trece invasiunea multu timp, dacă nu totu de una, simțimintul național este stins. Această se întâmplă Italiei. Ucisă în intru de tirania stupidă, de corupțiunea unei curți disolute, ea fu ucisă definitivă prin închinarea iei înaintea Barbarilor. În acestu momentu, dice Quinet, sufletul romanu alergă înaintea jugului; prin acestu asimțimintu datu invasiunii, societatea în ultimul său refugiu, abdică pentru totu deșina; învinsă pînă în anima sea, statul romanu confesăză propia sea mărte. În timpu de sece, unu popor întregu dispăre fără a

lăsa nici oă urmă. Oă lume de sclavi își pune puterea a se face uită și se înmorminta de viu; oă limbă și n'o vorbesc, oă unu drept și nu-lu reclamă. Ea suferise, fără a-și rădica capul, tirania, violarea legilor în intru; acestea aduseseră invasiunea, tirania din afară, adică mărtea.

Această este sôrtea tuturor națiunilor ce nu-și apără drepturile lor. Astăzi se prostituiesc înaintea unui tiran. Măne se voru prostitu înaintea unei armate de invasiuni. Și tiranul lor ve fi mijlocitoru astei prostituiri infame.

Francia însăși nu se prostitu ore și ea înaintea străinului, după ce nescce guverne coruptorie stinseră înfrinsa ori ce simțimintu, ori ce consciință a dreptului și datoriei sea? Și cine fură mijlocitorii străinului de nu acei-a chiaru cari ajutaseră mai multu a înjosi națiunea, a sfărâma drepturile iei?

Acesta este tabloul ce ne presintă pretutindine istoria lumii.

— „Ce este națiunea și domniul teu? întreba unu rege puteric pe trămisul unei domnitorii care voia a închina țera sea acestui străinu putericu.

— „Domniul meu, răspundea trămisul, este cel mai mare scleratu ce a domniit vre oă dată; elu va perde țera; este risipitoru și fără sajiu, desfrănatu, datu la toate femeiele, chiaru la rudele sea. Fără credință și fără lege.

— „Ii mulțamescu, răspundea regele,

n'am nevoie se-mi mai spu ce este națiunea. Oă națiune care suferă unu domnitoriu așa de miserabile este mai miserabile de câtu dinsul.

— „Englesii (câci de Englesi este vorba), răspundea trămisul, sunt omeni răbdători.

— „Di mai bine că sunt lași, răspundea regele asiaticu căruia i se oferă de către regele Engliterii, închinarea țerei sea. Refuzu închinarea Engliterii. Nu voiesc a domni peste unu popor care suferă unu asemenea rege.

Leccióna profită națiunii englese. Regele mișel, desfrănat, care viola legile și vindea națiunea străinului fu resturnat. De atunci poporul englese recăpătând consciința dreptului sea, sciu a lu face respectat, sciu a mărgini pe Domnitoriu în cercul drepturilor sea, a stabili pe pământul britanicu domnia dreptului și a legii, și a face astufel din țera sea țera clasică a libertății.

Servescă această lecțiune tuturor națiunilor ce se află în pozițiunea d'atunci a Engliterii, cu domnitorii mișei, lași, desfrănați, fără onore și credință cari prostituiesc națiunea străinului și se facă vasalii lui. Și când toate națiunile voru imita esemplul Engliterii, ele voru vedea patria loru îndependente în afară, liberă în intru.

În ziua când Francia scutură jugul tiranilor din intru, influința străinului fu spulberată și Francia porni spre viitoru și deveni cea putere mare care dicteză astăzi lumii.

În ziua când Italia scutură mișelia sea, resturnă pe tiranii cei din intru, străinul care era adus de dinșii în căminul iei, fu aruncat peste otariu, domnia lui fu zdrobită, și Italia deveni una și nedespărțită, liberă și puterică.

Și de ce se alergăm așa departe? De ce se ne uităm în giurul nostru? Polonia nu peri ore în ziua când suferă guverne mișelose cari o corupeau în intru și o vindeau în afară. Serbia nu-și recăpeta libertatea sea, în ziua când stabili în intru respectul legilor și alu dreptului? România însăși, astă biță Romăni, când cădu ore, de nu în ziua când guvernele sea nu se mai rădămară pe libertate, ci pe corupțiune, pe intrige, pe mișelii? în acea zi nefastă, străinul veni și se vîri în sinul nostru, supse sângele nostru și cu elu ori ce simțimintu din noi, și ne aduse în acea stare de viață în care ne supuserăm dobiloscesce ori cări măne ce voia a ne duce cu boldul ca pe boi. Din ziua aceia perdurăm consciința dreptului și datoriei noastre, în cătu suferim fără a ne roși, fără murmura guverne ce ne umilia, în cătu ne pleclăram de mai multe ori capul înaintea invasiunii, noi cari înainte primiam pe străini cu armele în mână și-i făceam a plăti scum trecerea otariilor noastre; noi cari înainte scuram a ne trage respectul și alianța Europei întregi.

Veni Tudoru și sullăroa libertăți redesteptă unu momentu viață în noi

FOIȚA ROMANULUI

OMENII ONEȘTI.

PARTEA ANȚIA.

XXXII.

Președintele iubia sincere pe fiășii și avea în ea oă încredere nemărginită. D'acea-a nu dade de câtu pucină atențiune cuvintelor d-nei baronese d'Entraigues. Alusiunile ce încercă această a arunca în liniscea lui paternă tecură aprupe neluate în seamă în ochii gravului magistratu, și nu fură privite de dinsul de câtu ca nescce vorbe ale unei femeie bețrâne care începe a spune copilărie. Nu se opri daru la ele celu pucinu momentane. Daru mai târziu, această cugetare revenindu-i în minte, elu se întrebă dacă, în fondul astor vorbe, nu este din întâmplare ceva adeverat.

Deprinsu prin funcțiunea de jude de instrucțiune, pe care o eșercitase multu timp, a descurca adevărul de minciune, din inducțiune în inducțiune, ajunsese pucinu câte pucinu la îndoielă, și, după mature reflesii, își promise a priveghia conduita copilei sea. A

Veți No. de la 6 Aprile pînă la 8 Iunio

priveghia... întrebuițiamă această expresiune în totu ce semnificațiunea sea are mai paternă, avind grije d'a depărta de dinsa ori ce ideă ce, d'apropo ori ce departe, ar pute ave înțelesul de spionagi. D. de Guilbert avea sufletul mare și mindru și anima sea asemene și negreșitu nu s'ar fi înjosoritu a face nici una din acele fapte mici, așa de comun în viața privată, cari, de și dictate mai adese d'unu simțimintu laudabile, nu tind mai pucinu a înjosi demnițatea de caracteriu a tatălui de familiu.

Oă nefericire teribilă lovise, cu 18 lune înainte, în animă, p'acestu omu integru, fără pată, și cu toate astea, prin oă împregiurare fatală, neaștită, această nefericire, de care avusesse a suferi mai multu de câtu ori cine, apesa consciințiu sea cu totă greutatea unei muștrări de cugetu.

D. de Guilbert avea unu fiu asupra căruia-a natură, creându-l, păruse că voise a aduna toate darurile sea. Iu iubia cumu iubesc totu de una unu tată pe primul său nascutu, și apoi ca pe unicul mostenitoriu alu numelui sea, adică din totă știma și din totă mândria sea.

Leon de Guilbert, astu fiu, u-

bitu, asupra căruia-a repausău toate speranțele sale, după ce-și terminase studiile în unul din principalele colegii ale capitalii, își făcuse dreptul ca unu omu care n'are nevoie de elu, ca amatoriu, petrecind în plăceri, vizitând grădinele și serbările mai multu de câtu școlă. Inteligența sea petrugetoria suplinindu timpul perdutu, la 20 de ani era avocat. Salónele completaseră educațiunea sea. Mulțamită numelui sea, și cătoru-va amici ai tatălui sea, ușiele îi fuseseră pretutindine deschise; elu capetase acolo acelu lustru de bună companie, acelu profum de bonton, ce nu se află și nu se câștigă de câtu acolo, la contactul tuturor omenilor ce Parisul posedea mai de merit și a tuturor femeilor distinte.

Tare prin toate aceste avantagii personale, junele, cându reveni în orașul sea natal, fu primitu cu cordialitate de totă junimea aristocratică. Toți se strinseră în giurul lui, îl încongiurară și nu lipsiră, cumu se întâmplă totu deuna, d'a-lu copia în manierele sea, în cuvintele sea, în modul sea d'a călări, d'a se îmbrăca; neuitându spre a-i semena de câtu unu lucru, adică d'a-l lua eleganța natu-

răle a taliei sea, oă dată cu distincțiunea persoanei sea.

Unu duelu din care eși vîngătoriu și pe care-lu avu c'unu oficiariu, care, în presința sea, își permisesse ore cari vorbe ușire despre oă domnă, puse culmea la reputațiunea sea și făcu din elu eroul la modă.

Bărbații îl invidiau; femeiele și-lu dispută; în salóne se întreceau cari se aibă avantajul d'a-lu posedu. Nimicu nu arită mai bine admirarea alu căru obiectu era, de câtu unu cuvintu alu mamă-sei.

— Cătu trebuie se fi de mindră și fericită, domnă, că ai unu asemenea fiu... îi dicea cineva.

— A! nu-mi vorbi de asta, răspundea ea, fericirea mea me spariă, cându cugetu.

Leon iubia lusul și plăcerile, totu ce era frumosu, mare, bunu seu generos. Avutu, elu putea satisface dorințele sea și nu se uită la cheltuielă. Tată-seu nu era ore aci spre a plăti nebuniile fiului? De mai multe ori deja președintele, fără multă resistință, plătise detoriile sea, deși se rădica la oă șumă destulă de măricioasă pentru unu june, care în vîstă de 20 de ani abia, avea 1000 de franci de

cheltuiu pe lună, într unu orașiu ca Aix, unde, în comparare cu Paris tot se da pe nimic.

Daru fiulu d-lui președinte era una din acele nature nepesătorice, nebune, esințiale artistice, cari se nascu cu mânele sporte astufel în cătu nici oă monetă nu se pôte opri în ele.

Cheltuecele sea lua pe fiă-care cdi mai multă întindere, d. de Guilbert veđu că trebuie a-i face oservare cătu modul seu de viață nu era cuvințios și că ne avind intențiunea d'a se ruina, îl ruga a pune unu capetu stravaganțelor sea.

Junele nu ținu nici oă socotelă de oservarea părintelui sea, și urmă viața sea de mai înainte contractând noue detorie mai mari de câtu cele d'antii. D. de Guilbert plăti erăși, daru de astă dată declară fiului seu, cu mânia, că d'acumu înainte se numai aștepte nimic de la dinsul, că nu-i va mai da nimic peste pensiunea sea de 12,000 de franci pe anu, pe care o va pute lua pe fiă-care lună seu pe trimestru, cum va voi; daru nici oă pară mai multă.

Copilul citise unde-va că unu tată este unu banchiaru datu de natură; d'acea-a se mulțami a suride, privi ca fără valóre amenițarea ce i se fă-

cându Tudorului cădu, Cămpianu a pucă stindariul și, luptându cu bărbăție, singuru în acea epocă grea, îl trecu națiunii care-lu rădică d'asupra pal' tului guvernului la 1848.

Darū sclavia fusese prē lungă, invasiunea lāsase încă urmele sale arđălōcie în anima Romānilorū. Trebuia și trebuiescū încă lupte spre a sterge tōtē acele urme pe cari le simțimū și astăzi, atālū în cātū vedemū, fār'a scōte unū strigātū de rușine și de indignare, Municipalitatea Iașilor pregătindū calea invasiunii. Darū Municipalitatea din Iași se dice că este alēsă, și celū alesū este imaginea celui ce lū alege. Națiunea romānă, catā se ne o mātutimū intr'o ȕi atātū de solemne, este încă înjosită de invasiune și de guvernele coruptōrie ce au șuf-ritū de mai bine de doue secele. Pînă ce nu se va spelā de urmele a-cestui trecutū rușinosū, nu va fi în stare a avē decātū produsele sclaviei și ale umilirii. Fia-ne permisū însă a sperā cā istoria lumii îi va servi de esemplū, și cā astăzi, cāndū sufletul Cămpianului planēzā d'asupra ieī, în facia mormintului a-cestui gloriosū luptătorū, sufletul națiunii va comunica cu sufletul ilustrului romānū, și astā comunicare sāră îi va redā simțimintul datoriei sele cātā patrii, cātē sine însăși.

Cracovia, 14 Iuniu. După ȕiariulū „Czas“ de astăzi a fostū uā lovire la 9 Iuniu luga Blizniny supū comanda lui Czachowski, care a fostū în favōrea insurginților. 100 de ruși vulnerați au fostū duși la Kielce. Asemenea a fostū uā luptā sāngerōsă, darū favorabile pentru insurginți în districtulū de la Kalisch. Amenuntele în privința acēsta lipsescū de uā camū datā.

Torino, 14 Iuniu. ȕiarietele siciliene constatā uā mare îmbunetățire în privința siguranței publice, în insulā.

Constantinople, 12 Iuniu. Kiamil-bey, capū alū departimentului ministriului din afarā, s'a trāmisū la Vienna, ca se reprezinte în timpū de congediū pe principele Calimachi.

Uā corabiā sardinescā a plecatū pentru Sulina.

Se scrie din Warszawa, 3 Iuniu, la Neueste Nachrichten din Wiena:

„De eri, mai multī oficiari din garnisona orașului au dispărut. Acesti-a suntū maioriulū Zabikowski, Paniutin, capu de scadronū din gardā, căpitanulū Bykow, locoteninți Rozwowski și Alfred Potocki. Primulū și celū din urmă din acēsti oficiari suntū de naționalitate polonescā. Se dice cā, în urma unei ordini trāmisā de comitatulū național de tutori oficiariilor polonesi ce servescū în armata rusescā,

cuse, și nu-și schimbā de loculū modulū de viețā.

XXXIII.

La epoca acea-a, uā femeia, frumōsă cumū este la pucine permisū a fi, actrice d'unū meritū eminente veni de făcu la teatru de la Aix debuturile se-le. Nicl uā datā succesū nu fu mai eclante și mai bine meritatū de cātū acelu-a ce dobindia d-ra Adela Legai, noua actrice. Buchete cu grāmada; aplause ontusinate. Ea fu dusā acasă în triumfū de publicū.

Junimea de la Aix erā în deliriū, nebunā după dinsa. Doui junī mai alesū își disputaū acēstā concistā. Leon de Guilbert și unū comite de Rustrel.

Noua actrice fusese, mai de copilā, amăgitā de unū omū avutū și apoi părăsitā. Ajunsā apoi intr'ū stare din cele mai d'plānsū, ea trāise uā viețā de rușine. Intr'ū ȕi li veni ideia d'a se face actrice; se presintă la unū teatru, intrā ca coristā. Ea studiā apoi cu multā aplicațiune și, talentulū njuțāndu-o, debutā cu succesū pe mai multe teatre. Viețā ce trāise spulberate din anima ieī ori ce simțimintū nobile. Singura sea pasiune era banī, bljuțeriele. Acelu-a care se presintă

d'a părăsi servițulū lorū și d'a-și face datoria de patrioi polonesi, otāriserā a se duce la insurginți. Sensațiunea este cu atātū mai mare cā Paniutin, capulū scadronulū este nepotulū generariului Berg, comandantule mariū; era adiotelele seū și cunoscea tōte dispozițiunile sele, atātū de multū posedea încrederea sa.

— Uā anecdotā aruncā unor' mai multā luminā asupra unei situațiuni decātū necesce lunge raționānte. Ni se va permite deci d'a cita faptulū următorū, care va face a se cunōscē pozițiunea respectivā a guvernului național polonesc și a marlei duce Constantin, fratele Czarului.

„Marele duce priimesce în tōte ȕilele ȕiarietele străine intr'unū singurū pachetū, pe care îl deschide elū însuși, ca se nu se pōtā sustrage nici uā navelā importantē dela atenziunea sa.

„În una din ȕilele acēstea, p-chetulū sosesc; se esamina fia-care ȕiariū unulū după altulū, și totulū pare a a fi în bunā ordine. Darū etā cā d'ūā datā se gāsescē în pachetū numerulū din ȕiua acea-a alū ȕiariulū Ruch, tōtā a guvernului național din Warszawa.

„Cumū s'a strācuratā acelu numerū intr'unū pachetū, bine sigilatū, venindū din străinătate? Nu s'a pututū sci pîn'acumū.

„—Daca lucru va urma așa, strigā marele duce, vomū fi bātuți chiarū de amū avē ȕece arinate. Tōte ostirile nōstre nu vorū servi la nimicū, pe cātū timpū nu vomū descoperi astū guvernū naționalē.

(L'Europe.)

Impurmuturile.

I.

Fredericū celū mare, regele Prusiei, a ȕisū: „Spre a face resbelū, trebuiescū trei lucruri, banī, banī, și erū banī.“ Cea-a ce a ȕisū fondatoriulū monarchiei prusiane pentru resbelū, putemū ȕiue pentru pace, pentru progresulū, pentru prosperitatea unei națiuni, pentru dezvoltarea sciințelor și arților, c'unū cuvintū pentru îmbunetățirea stării sociale. Geniulū omenirii ajutatū de mână omului pe care o conduce, a sevrișitū cole mai mari minuni: a spartū munți și a condusū prin sinulū lorū calea feratā, a rădicatū prin viaducte vāi adinci; a codusū tunelulū supūl matca Tamisei; a făcutū tributariū puterea aburului și a silitu-o a implini rolulū de lopătariā, a inhāmatu-o la convoiurile ce alērgā cu iuțela fulgerului pe căile ferate, a silitu-o a ara, a cosi, a seceera, a treiera, a măcina, a sevriși tōte lucrările agricole și industriale. Acēstū geniū putericū a subjugatū electricitatea și i-a ȕmpusū servițulū de curierū aerianū si-

mai bine în felulū acestu-a erā acelu-a care erā iubitū de dinsa.

Astū-felū erā femeia, pe care se disputaū comitele de Rustrel și Leon de Guilbert.

În salōnele ieī se aduna tōtā junimea elegante din Aix. Nimine însă nu putuse încă reuși a capeta bunele se-le grație. I se oferiau banchete, serate. Ea le primia; acēsta însă nu era destulū pentru dinsa.

La unulū din acēste banchete, comitele de Rustrel, care erā fōrte avutū, oferī junii comediane, uā parurā d'ūā valōre de 10,000 franci. Grațiositatea cu care d-ra Legai tratā în serate acea-a pe comitele făcu pe toți junii lūl concurinți a se despera, cāci nicl unulū n'avea miȕlōcele d'a-lū întrece în dārnicia sea; fia-care fu convinsū cā în curindū comitele va fi amantele d-rei Legai.

Leon singurū voi a lupta. Elū aveā asupra comitelū superioritatea fisicā și morale, a frumuseței și a inteliginței, voi se aibā și pe a dārniciel. Nu posedea starea comitelū; darū tātālū seū erā avutū, și va plăti nebunielē se-le. Cu acēstā cugetare, Leon se duse la unū giuvaergiu, cumperā celū mai frumosū colariū de diamanti,

lindu-o a transmite în pucine ore ideele și cuvintele nōstre de la uā estemitate a globului pînā la cea laltā; aruncatū telulū electricū în fondulū mării împreunāndū doi contininți; a fipsatū scintea electricā și a constrins-o la serviciulū d'a lumina. Acēstū mare geniū a biruitū chiarū raȕele sōrelulū silindu-le a implini servițulū de pictoriū. C'unū cuvintū a făcutū tributarie omenirii tōte elementele, tōte puterile naturē, și încă n'a ajunsū la limitele putinciosulū; merge înainte nocontenitū, cāci fia-care biruință este uā garanțiā pentru biruințele viitorie, fia-care invențiune nouā cōprinde în sine semința altorū invențiuni. Darū acēstū giganticū geniū alū omenirii n'a pututū sevriși minunile sale fără ajutoriulū unui instrumentū. Acēstū instrumentū, fără de care puterea rămāne stērpā, în nelucrare, care nu pōte produce nimicū, este semulū convețiunale, care, fără a putea sevriși ceva prin sine, pune în mișcare tōte puterile, este instrumentulū lucrului, capitalele, banii.

Dacă aruncāmū uā privire împrejurulū nostru; dacă aprețimū situațiunea nōstrā geograficā, atātū de avantajōsā: la Nordū, șirulū munților Carpați, ce ascundū în sinulū lorū tesaurē necalculabili, ce ascēptā numai mână minariului spre a vedē lumina; la Sudū riulū putericū, Dunărea, acea arterā principale, care ne pune în concontactū cu Europa ocidentalē; la rēsăritū, marea neagrā, care ne invitā a construi pe ȕermurile sale unū portū mariimū, de unde uā flotā romānā pōte strābate tōte mările și conduce productele pāmintului nostru la tōte porturile lumii vechie și noue; dacă considerāmū fertilitatea întinselorū nōstre cāmpie, cari nicl pentru a ȕecea parte nu suntū cultivate; dacă privimū mulțimea da producte ce astăzi n'au nicl uā valōre, sau uā valōre fōrte micā la loculū unde se gāsescū, și care, prin strāmutare din locū, potū ajunge uā sorginte nouā de avuțiā și de prosperitate generale, trebuie se recunōscemū cā natura ne a îndestratū cu îmbilșugare, a aruncatū c'ūā mână generōsā pe teritoriulū nostru tōte bunurile sale, cā existū pucine țere atātū de favorisate de naturā ca Romānia. Și cu tōte acēstea nu ne putemū ascunde, cā amū remasū multū, fōrte multū în apoi în-comparațiune cu alte popōre; nu vorbimū de popōrele înaintate, ce de sece-re se aflā în capulū civilizațiunii, vor-

buimū de popōrele vecine, cari înainte cu doue ȕeci sau trei ȕeci de ani s'a flasserā p'ūā tēptā mai josū a civilizațiunii, sau celū puținū p'ūā tēptā mai egale și cari astăzi ne au întrecutū, cāci au înaintatū și noi amū remasū în locū.

— Se-ți permitū, d-le? facū mai multū de cātū atātū, pretindū se mergi cu mine.

Leon se inclină și peste cātō-va secunde ușia trāsorei se fuchise după dinșii, și caii porniau rincheșindū și scutrinindu-si cōma.

XXXIV.

— Se-ți permitū, d-le? facū mai multū de cātū atātū, pretindū se mergi cu mine.

Leon se inclină și peste cātō-va secunde ușia trāsorei se fuchise după dinșii, și caii porniau rincheșindū și scutrinindu-si cōma.

— Este a d-tele, dōmnā. Imī voi permite chiarū a te ruga ca mergindū la teatru, se-mī dai unū locū lâng d-ta, și se me lași acasă.

Și care este cauza, cā noi, și nu-mai noi, amū amū remasū în apoi, cāndū tōte popōrele ce ne încongiurā au înaintatū? cā Romānia este singurulū Statū în Europa, care mai este lipsitū de drumuri de ferū? Causele suntū multe, darū una din cele de cāpeteniā este lipsa de capitaluri, cuatele cuvinte, lipsa de instrument; avemū totū materialele necesariū, darū ne lipsescē instrumentulū de lucru; cu tōte avuțiile nōstre, n'avemū banī. Acēsta pare unū paradocū, darū este unū adevērū. Strāiniū nu potū înțelege acēsta, se mirā cumū este cu putință ca noi, cari suntemū atātū de avuți, se fimū totū d'ūā datā atātū de săraci, în cātū valōrea numerariului (banilorū) se fia îndouitū și întreitū de cātū este în Englitera și n' Franca; se fimū constrinși a plăti cu ipotecā cātē 10 și 12 % dobindā pe cāndū în Englitera nu se plătesce de cātū 3, 3 1/2, 4, sau multū 5 %.

De unde darū provine acēstā anomalā, acēstā contradicțiune? Provine din lipsa de organizarea creditului publicū, din lipsa de siguranță, din lipsa de legi și de severa lorū executare. Tōte tranșacțiunile nōstre trebuie se le sevrișimū în numerariū, d'aceia cātimea numerariului nu este de ajunsū pentru tranșacțiunile nōstre, d'aceia banii, moneta metalicā, este atātū de cātutā și prețulū ieī atātū de urcatū adicā plătimū uā chiria atātū de mare pentru instrumentulū de lucru. D'aceia capitalurile, în locū d'a alimenta agricultura, industria și comerțulū țerei, se'trebuințēzā numai în consumațiunii, adicā pentru trebuințe neproducătōrie; d'aceia proprietarii nostri se ruinezā, cāci, dacă au încēputū uā datā a contracta datorie, vedū în scurtū timpū cā dobindzile absorbū și întrecū veniturile lorū, fiindū cā venitulū teritorialē nu s'aflā în nici uā proporțiune cu chiria instrumentului de lucru, cu dobinda banilorū; d'aceia agricultura este încă în copilāria sa; d'aceia-a industria nōstrā este nulā și comerțulū în suferință. Numerariulū efectivū, care circulā în țēra nōstrā ar

— Se-ți permitū, d-le? facū mai multū de cātū atātū, pretindū se mergi cu mine.

Leon se inclină și peste cātō-va secunde ușia trāsorei se fuchise după dinșii, și caii porniau rincheșindū și scutrinindu-si cōma.

— Se-ți permitū, d-le? facū mai multū de cātū atātū, pretindū se mergi cu mine.

Leon se inclină și peste cātō-va secunde ușia trāsorei se fuchise după dinșii, și caii porniau rincheșindū și scutrinindu-si cōma.

— Se-ți permitū, d-le? facū mai multū de cātū atātū, pretindū se mergi cu mine.

— Este a d-tele, dōmnā. Imī voi permite chiarū a te ruga ca mergindū la teatru, se-mī dai unū locū lâng d-ta, și se me lași acasă.

fi fōrte d'ajunsū ar fi de prisosū, dacă creditulū ar fi organizatū, dacă amū avē, afarā din monetā metalicā, alte semne de valōre. Nu pōte tēgādūi nimeni, cā uā bucatā de ferū, în privința utilității sale, are uā mare valōre de cātū uā bucatā de aurū; valōrea aurului darū, care nu pōte servi de cātū pentru ornamente, este numai relativā și convenționalē, nu este de cātū unū semnū recunoscutū de toți reprezentāndū uā valōre efectivā. Precumū aurulū și argintulū au luatū loculū productelorū în tranșacțiunile shimbului, asemenea creditulū organizatū, sau mai bine ȕicēndū semnele reprezentative ale creditului publicū au înlocuitū în parte monetā metalicā. În Englitera nu circulā nici jumetate de metalī monetisate de cātū în Franca și cu tōte acēstea suma tranșacțiunilorū este acolo de patru ori mai mare de cātū în Franca, fiindū cā creditulū publicū este mai bine organizatū, fiindū cā tranșacțiunile se sevrișescū fără intervenire de metalī care nu servescū de cātū pentru egalizarea micelorū diferințe; d'aceia Englitera are necontenitū unū prisosū de metalē monetate; d'aceia la noi, cu tōte avuțiile nōstre, cu tōte cā'n toți anii se revarsā sume mari de monetā în țērā avemū necontenitū lipsā și ne plāngemū cā nu suntū banī.

Dacă s'ar revarsa din străinătate miliōne și miliarde în Romānia, acēsta n'ar remedia întrū nimicū starea lucrurilor, dacă totū d'ūā datā nu vorū găsi pentru acēste miliōne sau miliarde uā întrebunțare producătōriā. Cei întrebunțāți ar întinde mână, ar oferī procente mai mari, ar zālōgi restulū proprietății lorū, și miliōnele s'ar strecura prin mânăle lorū, fără a produce țerei nici unū adevērātū avantajū; într'unū anū sau doui miliōnele arū fi risipite în cāletoriā, la masa verde a bancilorū de jocū, în luscū și desfrināri, și agricultoriulū, industriale, comerciantele nu s'ar fi pututū folosi întrū nimicū din acele miliōne, cari s'au strācuratū prin mânăle celorū in-setoșiați de aurū pentru consumațiunii deșerte, neproducătōrie și vātēmātōre.

Nu vomū putē găsi în țērā capi-

— Se-ți permitū, d-le? facū mai multū de cātū atātū, pretindū se mergi cu mine.

— Se-ți permitū, d-le? facū mai multū de cātū atātū, pretindū se mergi cu mine.

— Se-ți permitū, d-le? facū mai multū de cātū atātū, pretindū se mergi cu mine.

— Se-ți permitū, d-le? facū mai multū de cātū atātū, pretindū se mergi cu mine.

talurile necesare pentru înființarea instituțiilor de cari avem atâta trebuință? Nu trebuie se ne facem iluzii, nu trebuie se ne amăgim de bună voie, ci trebuie se răspundem că nu, nu le putem găsi la noi, nu pentru lipsa pozitivă de capitaluri, ci fiindcă au tătă întrebuințarea lor, uă întrebuințare rea, nefolositoare, fie; dar oî cum uă întrebuințare. Industria și agricultura nu pot plăi atâta chirie pentru instrumentul de lucru sau atâta dobândă pentru capitaluri, cât pot plăi consumătorul întrebuințat, d'aceia tôte capitalurile trec în mâna consumătorilor și nu rămâne, nu prisosesc nimic pentru producători. Organizându-se creditul în țera, creditul solid, basat pe muncă, se va schimba starea lucrurilor; atunci dobânda banilor, chiria instrumentului de lucru, va scăde și prin înmulțirea și perfecțiunea mijloacelor de schimb capitalurile vor lua calea lor naturală, vor veni se alimente agricultura, industria și comerțul. Nu putem aștepta ca posesorii instrumentului de lucru, capitaliști, se se lepede de bună voie loră de marile beneficii, ce le dobîndesc astăzi, nu putem pretinde se facă sacrificie voluntarie, se scadă dobânda banilor. Asemenea sacrificii nu se facu poci uă dată de bună voie; d'acea-a nu este alt remediu de cât d'a alerga la capitalurile străine, d'a aduce în țera noastră capitaluri din altă țera unde dobânda banilor este mai mică, unde capitalurile nu produc de cât 4 sau 3 la %; acele capitaluri vor veni bueros în țera noastră când vor găsi aici uă întrebuințare mai avantajoasă, cu 1 sau 2 % mai mult și când totu d'nă dată găsesc destule garanțe.

Winterhader.

INSURECȚIUNEA POLONA.

Nuvela cea mai însemnată, care v'e pot comunica, ție uă corespondință din Warszawa, cu dată de 10 Iuniu, este că a laltă ori, la 8 Iuniu, s'a găsit cassa generale a regatului, (Kassa glówna królestwa) spartă și tesaurul păstrat acolo luat deși cassa a fost închisă cu trei chei ce s'affau în păstrare la trei diferite persoane și că, afară din obicinutele masure de siguranță, s'affau sentinele la tôte ușile și ferestrele. În cassa s'a găsit în locul banilor uă chitanță a guvernului național pentru 33 milioane florini polonesi. Observațiune că acești bani, fiindu trebuințosi pentru gausa națională, se vor întrebuința pentru acest scop. S'a numit uă comisiune compusă, suplu președinta consiliului intimu Niepokojczycki, de directoriul generale alu justiției Wosinski, consiliariu de stat Modzelewski și colonelul de genlarmieră Kucinski, spre a face ancheta. Pînă acum comisiunea a constatat uă lipsă de 28 milioane florini polonesi. Viitoriul pôte se descoperi cine a sevrit uă această minune și cum uă fostu cu puțință a se sevrit, daru pînă acum rezultă învederat că guvernul rusescu nu mai pôte avu încredere în funcționarii soi. Pentru insurecțiune suma este destulă de însemnată și ori cum d'unu mare ajutoriu. Guvernul rusescu, publicându oficială această faptă, prevenind publicul d'a se feri d'a priimi asemenea bancnote. Nu putem înțelege această măsură, prin care guvernul rusescu discredita însuși notele sale, căci, chiaru d'ar cunosce exact numerele biletelor sustrase — lucru ce nu este po-

habila — totu n'ar fi cu puțință unu particulariu a esamina, înainte d'a primi unu asemenea biletu de chirtă-monetă, uă listă lungă, și fiă-care va găsi multu mai simplu a refusa orice biletu d'asemenea natură; unu asemenea refusu generale ar fi negreșit uă pierde multu mai însemnată pentru guvernul rusescu de câtu cele 33 de milioane sustrase.

De spre negațiunile diplomatice între puterile occidentale și Austria nu cunoscem încă nimic posibil; se asigură că diferența de opinie este numai pout'unu singur punct, daru tocmai acestu punct este cel mai important, fiindcă coprinde în sine adevărata deslegare a cestiunii polone. Unu omu de stat uă d'is uă dată: acordă-mi numai libertatea de presă și tôte cele lalte libertăți le voiu dobîndi de secură; asemenea și Poloni n'au trebuință de câtu de autonomiă într'uă măsură d'ajunsu, adică de self-government spre a-și pute garanta debândirea tutoru celor lalte pretențiuni. Nu credem că Austria se va pute înțelege pentru acestu punct cu puterile occidentale. Diplomația va găsi pôte unu expedite formulând în „note identice“ pasăgiul atingeror de autonomie polonă astfel în câtu se pôte înțelege și ideea englese și franceze ca și cea austriacă, daru prin această n'a câștigat nimic, n'a rezolu diferența ci a înlăturat-o numai. Nici prin amânarea acestui punct la conferința viitoare nu este nimic câștigat. Ori cari voru fi puterile ce voru lua parte la acea conferință, este de prevedut că Prussia nu va lua parte la deliberațiunile iei și că prin urmare Austria se va găsi izolată cu definițiunea sa a unei autonomiă marginite, că va trebui prin urmare, sau a adopta oșuna cea mai liberală a majorității, sau a se apine d'a mai lua parte la deliberațiunile conferinței. În cazul d'antău Austria ar fi perditu numai timpul, fără a dobândi vr'unu rezultat și ce va fi se facă atunci, ar fi putut face mai bine d'acumu. În celu laltu casu uă retragere a Austriei din conferință, ar fi identică c'ua ruptură între d'nsa și puterile occidentale! Guvernul austriacu pôte fi consecinte, fefusându d'a cere din partea Rusiei mai multu de câtu acordă însuși; nu pôte cere pentru Polonesi, ce refusa alu Ungurilor. Daru se pôte forte bine ca cele lalte puteri se fiă d'ua altă opinie asupra puținței unor asemenea concesii și se nu înțelegă necesitatea d'a refusa Ungurilor ce voiescu a se acorda Polonesilor; se pôte încă ivi întrebarea, dacă ce crede Austria ca nepuțință la d'nsa, este absolut cu nepuțință și'n ori care altu locu? Responsul la această întrebare, credem că nu va fi astfel în câte se asigure preponderanța opiniei austriace. Dacă puterile occidentale se voru conforma în acestu punct dorinței Austriei, atunci, după convicțiunea noastră, sunt dinainte sigure, că Russia va refusa propunerile loru chiaru și în această formă modestă, asigurându-și prin această concesione cooperatiunea Austriei. Resultatul va fi tot același, numai timpul va fi perditu.

VARIETAȚI

Libertatea și Onoarea.

Existu pôte puține staturi în lume, unde acele două mari bunuri morale sunt atât de comuni ca la noi, în fericita România. Nu vorbesc cu ironiă, nici cu vr'uă intențiune ascunsă de satiră, căci am studiat legea presei și'nainte d'a lua condeiul în mână, se defileze înaintea minții mele tôte paragrafele acelei legi, care ne spune că presa este liberă. Așa daru, pînă a nu merge mai'nainte se fiă bine constatat și declarat cu solenni-

tate, de va cere trebuința, că'n cele următoare nu s'affă nici ironiă, nici rea intențiune, nici apologiă a vr'unei fapte supuse penalității. Tocmai fiindu că avem fericirea și onoarea d'a trăi sub unu regim constituțional și d'a ne bucura d'ua lege de presă, am alesu titlul celu mai inocente din lume.

Libertatea și onoarea au ajunsu la noi atât de comuni, atât de generali, atât de vulgare, în câtu ve desfidu, onorații mei cititori, a găsi unu singur omu, care se nu jure în numele onorii sale și care se nu se proclamă celu mai infocat partisanu alu libertății, celu mai entusiastu apărătoriu alu iei. De vomu esamina actele oficiale și neoficiale, de la decretele și publicațiunile autorităților pînă la epistole private și comerciale, tôte documentele și actele atingeror d'ori care transacțiune d'ori ce natură, vomu intui de sigură aceste două cuvinte. C'ua prodigialitate nemărginită acordăm contimporaniloru noștri onoarea, daru dreptu compensare o reclamăm și pentru inșine: Incepem epistolele noastre cu frasa „Onorabile meu Domni“ și le terminăm cu frasa „Am onoarea și c. l.“ dăm și avem onoarea. Astufel este și cu libertatea, însă cu deosebire că simțim necontenit trebuință de d'nsa: în locu d'a o acorda altora, d'a o da, o luăm, suntem prodigi cu onoarea și sgârșii (avari) cu libertatea; dăm onoarea, și ne luăm libertatea. Cu câtu unu lucru este mai căutat, mai cerut de toți cu atât se urcă prețulu lui, cu câtu este mai oferit cu atât scade valoarea, prețulu se; d'aci pare a resulta că libertatea este mai scumpă, mai prețioasă de câtu onoarea. Daru scumpețea libertății și estinelatea onoarei nu dovedescu nimic pentru sau contra prețioșității lor. Existu lucruri forte prețioase, d'ua necesitate absolută, cari cu tôte acestea n'au nici unu preț astufel este aerulu, apa, fără de caru n'am uă pute trăi. Libertatea și onoarea sunt atât de trebuințose omulu pentru existința sa morale câtu sunt aerulu și apa pentru existința sa fizică; ar trebui daru se există, ca aceste dolemente intr'uă câlătime nemărginită d'ua potrivă pentru teți fără restricțiune. Daru societatea e mai deopotică de câtu natura, ea impune omulu multe sacrificie dreptu prețu sau contra valore acestor mari bunuri și nici atunci nu le acordă fără restricțiune.

Onoarea și libertatea sunt gemeni, cari nu potu trăi una fără alta, cari, dacă suferă una, pătimește și cea laltă: libertatea, fără onoarea, degeneră în licință, în arbitraritate; eru onoarea fără libertate, nu mai are nici uă valoare; celu ce nu e liberu în acțiunile sale nu pôte avu uici uă răspundere și nici unu merit pentru ese; sefavlul, care eșecută ordinea stăpînului se, nu pôte pretinde la onoarea, numai omulu liber este intr'adeveru onorabilu.

Subiectulu meu m'a depărtat din cale: anu începutu cu glume și bagu de sômă că am ajunsu pe domeniul seriosului. Ceru tertare onorabilor meu cititori, că mi-am luat libertatea d'a me abate puținu din cale. Se venim daru la marea noastră. Libertatea implică și facultatea d'a-și schimba opiniile după întâmplare, și'n această privință usăm cu cea mai mare latitudine de libertate. N'avem de câtu a no uita în giurul nostru, unde vedem în tôte zilele atâtea schimbări. Opiniile sunt libere prin urmare trebuie se fiă și omulu liberu a-și schimba opiniile. Mi-aduc a minte d'ua comedie ce am vedut reprezentându-se în juneța mea la teatru: Unu cerșetoriu c'unu picioru de lemnu cere milă de la unu trecătoriu și capotă timu daru, după câte-va secunde cerșetoriulu șchiop se'nfăcșeză erăși

înaintea milosului trecătoriu cerșetoriu erăși milă, daru, pe cându mai'nainte avu piciorulu de lemnu în partea dreptă, ilu are acum în partea stângă; trecătoriulu îi face imputare pentru această înșelătoriă, daru cerșetoriulu îi răspunde: „O Dômne! Dumniata nu-și pôte face nici uă idee, câtu este de anevoiă pout'unu bietu omu a merge c'unu picioru de lemnu, cându are picioru bune și sănătoșe, piciorulu amorșesc și durere ajunge nesuferită, d'acea-a m'am vedut silitu a schimba și a pune piciorulu de lemnu în partea cea-laltă; crede-me, domnule, că n'asiu pute merge de parte, dacă n'asiu schimba din cind în cind.“ A schimba la timp și după improgiurare, eă totulu, eă cumu mulți omeni își facu cariera; în locu d'a ambla cu picioru lor, se servescu d'unu picioru de lemnu și-lu mută dacă ostescu, cându la drepta, cându la stînga. Eă libertat a schimbulu daru onoarea? — Et bine! — Et bine! nu este și dibăcia uă onore, nu este, pentru unu omen uă onore a fi mai iscusit de câtu alții? Cerșetoriulu înșelătoriu își atribuie onoarea d'a amăgi câtu de mulți omeni simpli și lesne creșetori.

Sunt omeni, cari nu voru se se strice cu nici uă părțită, cari tămăia ori care sântu, cari se'nchinu lui Dumnezeu și se ferescu a vorbi reu de draculu; nu suntu nici calți nici neci; eu mi-aduc a minte d'ua anecdotă ce am citit într'ua carte vechiă: Uă babă bătrână avea uă deosebită venerațiune pentru sântulu George biruitorulu; daru nu se mulțamia c'ua singură luminare, ci aprindea înaintea iconei, care înfăcișia pe sântulu călcându în picioru pe smeuul învinsu, totu d'a una două luminări de cêră, una pentru sântulu și cea laltă pentru smeu. La întrebare, pentru ce face această, respunde: eă, se și demonulu, — smeuul, — se vede biruitu, și călcat în picioru de valorosulu sântu, daru totu nu se pôte șei, dacă nu va scăpa și va reinvia într'ua di, și tocmai pentru această crede că este bine se nu se strice de totu cu d'nsulu. Se vede că baba aceia a vultu uă numerosă rudenă și că mulți din urmașii ei au emigrat în România și mai trăiescu și astăzi.

Se facu aplicațiunea acestei anecdote la subiectulu de care ne ocupăm? Nu, volu lăsa această la sagacitatea cititorilor. Imi iau libertatea d'a termina aci articulu meu și încă onoarea d'a me recomanda bunel voine a cititorilor.

Iernescu.

PROTESTULU

Românilor Brașioveni

din comunitatea centumvirale în contra alegerei comitetului național sășescu pentru țera sășescă.

Pre-onorată adunare a cetății Brașiovului și districtulu ei!

Noi suntem chemați a lua parte, și a lucra împreună la actulu alegerel comitetulu națiunei sășesc de „Sachsenland“ din privință însă, că

1). Noi nu cunoscem în țera noastră Ardealulu nici uă țera sășescă „Sachsenland“;

2). Noi faciă cu diploma imperătoșcă din 20 Oct. 1860, unde se promit schimbări afundă tăitoare în constituțiunea țerei;

3). Față cu dieta țerei, convocată de Maiestatea-sea pe 1 Iuliu al c., care o singură chiamată a face acele schimbări afundă tăitoare;

Faciă cu propozițiunile regesci pentru aceea-și dieta și anume propozițiunea 1, 2, 5, 6 și 7.

Noi deaci, alegerea de comite alu națiunei sășesc, și de căpetonia a unei

țeri sășesc, care nu există, și care sub numele istoric „Fundus regius“, coprinde în sine pe lingă 170,000 sasi, 200,000, două sute mii români, în ajunulu deschideri dietei țerei, o cunoscem și o dechiarăm de o apucătură cu totulu contrariu diplomei împărătesci, convocării dietei țerei și spiritulu propozițiunilor regesci, și pentru aceea nu numai nu putem lua parte activă la actulu acelei lucrări, la care suntem astăzi chiamați; ci

PROTESTAMU

prin această asupra acelei alegeri de comite și asupra tuturor lucrărilor, ce se voru face în privință această înainte de constituanta și legislativa țării pe 1-iu Iuliu 1863 convocată; și ne rugăm, că acestu protestu se se petreacă la protocolu, și dacă pre-onorata adunare districtuale din veri-ce privință n'ar uă pute conformu după d'nsulu, se-lu privescă totu uă dată ca recursu la înaltulu regescu guvernulu alu țerei.

Dat în Brașiov, în 13 Iuniu 1863.

Damianu Daco m. p. (comisariu financiaru și Președinte eforiei școlor gr.-române).

Demetriu Nicolau m. p. Michailu Flustreanu m. p. Apostolu E. Popu m. p. Georgiu Leka m. p.,

ca membri ai comunității centumvirale.

— Alegerea celor șese individi, cari se trâmă de pe la tôte scaunele, pentru că din numerulu lor se alege în Sibiu, după datna statulu lor, pe burgmaistrulu din Sibiu, care e apoi totu odată și comes alu națiunei sășesc, se facu aici în 13 Iuniu. După cumu se vede și din alte alogeri pe D. c. locuitori Conradu Schmidt va căde șorțea cea definitivă. Români nu ieau parte la alegere nici într'unu locu, ci voru fi protestat întocma, din cauză, că ei nu potu nici odată recunosc o țera sășescă în Ardealu, — care întregu constituie unu stat, nici vre se aibă stat în stat.

J. J. J. (Gazeta Transilvaniei).

Domni, cari au priimit în depositu prin județe portrete de ale căpitaniului Dunca, sunt rugați a trâmă banii la Administrațiunea acestui diariu câtu mai curind.

D. M. N. din Pitești este rugat a trâmă la Administrațiune abonamentul pentru doi abonați la Tesaurulu de Monumente istorice, cari au remas neplătite din cele 12 bilete ce a priimit d-sa de la d. E. C.

Bibliografie.

A EȘTU DE SUB TIPARIU :

ISTORIA MARTIRILORU LIBERTĂȚII, și se află de vindere LA TOATE LIBRARIILE, cumu și la administrațiunea acestui diariu și la Reforme.

A eștu de sub tiparu broșura intitulată

AVEDERUL Ulegere de

Cânturi naționale și populare Prima edițiune

de vinzaru la Libreria George Ioanid 7 kaleză Liuskanilor No. 22.

Ureglă e numai anș Slangă. No. 460 1 3z

Une Institutrice Anglaise. Bonne Musicienne, sachant bien le Français et pouvant l'enseigner, desire se placer soit comme Institutrice ou Dame de compagnie dans une famille honorable, s'adresser L. E. H. au bureau du Journal.

No. 467 1 2z

